

Ah, kako vesel je skočil Ivan po stopnjicah na cesto in kako marljivo je pomagal staremu Tinku do večera! S ponosom je nesel potem svoje pošteno prisluženo drevesce domov in povedal svoji mami, kaj se mu je pripetilo.

Drugega dne zvečer, na Sveti večer, je pa res obiskal Jezusček ubogo družino. Dobra gospa doktorjeva je poslala precejšnjo košaro, naloženo z vsakovrstnimi jedili, pecivom, lučkami in malimi darovi. Otroka sta bila zelo vesela. Mači pa se je zahvalila s solzo v očesu ljubemu Bogu, da je pripravil njeni družini po njenem vrlem sinku tako božično veselje.

J. C.

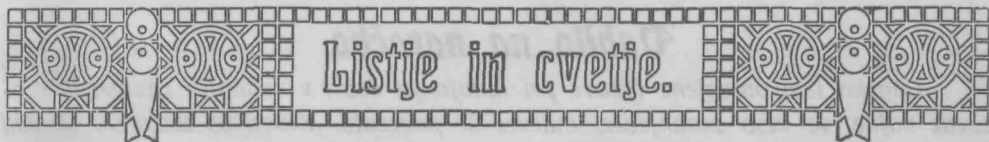

Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

18. Odločilen vzrok.

Peter Veliki je bil nekega dne v senatu nenavadno razburjen radi premnogih tatvin, ki so se mu naznanile. »Zapišite«, zapove kancelarju Jagušinskyju, »kdorkoli ukrade le vrednost ene vrvice, bo obešen brez usmiljenja!« Kancelar se glasno zasmije: »Ako hoče Vaše veličanstvo ostati car brez podložnikov, naj se to takoj zgodi.« Zdad se zasmije tudi Peter in — reč je ostala, kakor je bila.

Zakaj?

22. Zakaj pravi katekizem, da moramo hrepeneti po krščanski popolnosti? Morda bi kdo mislil, da bi bilo bolje rečeno: doseči ali pridobiti krščansko popolnost. Pa se jako moti, kdor tako misli. Kajti popolnosti v vsem obsegu si ne more nihče pridobiti: nihče ni tako dober, da bi ne mogel biti še boljši, in nihče ni tako svet, da bi ne mogel postati še svetejši. Torej je res vsa naša popolnost v tem, da hrepenimo po krščanski popolnosti, t. j. da si resno prizadevamo, da Boga vedno bolj ljubimo in zato opravljamo vsako delo kar najbolje mogoče.

Modrost v pogovorih, domačih in tujih.

Hvaležnost.

Hvaležnost dobroto razveseli. — Hvaležnost je dobroti najljubše vračilo.

Hvaležnost se povsod prikupi, nehvaležnost se vsakemu stadi.

Hvaležnost je redko sejana.

Hvaležnost in pšenica uspeva le na dobrih tleh.

Hvaležnost je cvetlica, ki ji listki hitro ovené.

Če koga na hrbtu neseš do Rima, pa ga pred mestom trdo na tla postaviš, je pozabljena vsa hvaležnost.

Hvaliti.

Vsakdo hvali svoje blago (svoje delo, svoje rokodelstvo).

Vsakdo hvali to, kar je njemu ljubó.

Veliko reči se hvali, ki niso hvale vredne.

Kar eden hvali, to drugi graja.

Kdor vse hvali, ni nič pohvalil.

Hvali, pa ne prehváli!

Tuje kraje hvalimo, a doma ostanimo.

Mnogi hvalijo stari svet, pa tako žive, kakor je novemu všeč.

Navzoče je treba tako hvaliti, da ne navzoči ne dobé madežev.

Ki te hvali, te misli prevariti.

Hvaliti in ponujati je podlaga kupčiji. —

Dobro hvaljeno je na pol prodano.

Ako te hvalijo, glej, da boš res tak. — Ako te hvalijo, poglej se v zrcalo. (*Izprašuj svojo vest, če res zaslužiš hvalo.*)

Kdor se sam hvali, se graja.

Kdor hoče biti hvaljen, naj umrje; kdor hoče biti grajan, naj se ženi.

Kdo pa nima rad, če ga hvalijo.

Reki: Hvali (hvalil je) iz vseh svojih moči.

Hvali dan pred večerom.

Ne hvalim in ne grajam.

Ga hvalijo po vseh sobah, kjer nikogar ni.

Je vrl dečko, le tisti ni nič prida, ki ga hvali.

Hrana.

Kdor ima svojo hrano, je bogat kot kralj. Četudi je hrana pičla, hočemo vendar biti hvaležni zanjo.

Hrana, obleka in nebesa, tem zakladom ni enakih.

Hrana hoče imeti noge. (*Pa tudi nekoliko pameti zraven.*)

Ce imamo hrano in obleko, bodimo zadovoljni.

Kdor hoče imeti hrano, mora rabiti roke, glavo in noge.

Ni je boljše hrane od one, ki malo stane.

Preprosta hrana ne potrebuje zdravnikov.

Rešitev zemljepisne uganke v št. 11.

K r a n j Prav so uganili:
B o v e c Klun Vida in Marica v Rib-
V i s l a niki; Šeško Ivan, posestn.
K o t o r sin, Brdo pri Planini; Bi-
C u r i h schof Mimica, Heda in Rudi,
D r i n a učenki in učenec v Ljublja-
S i j o n ni; Ličan Marija, Prosen Ma-
P r a g a rica, Gržina Vera in Kregar
 Marica, učenke samostanske šole v Trnovem;
 Vajda Branko, učenec v Središču; Stanko
 Jeglič, učenec IV. razr. c. kr. vadnice v Ljub-
 ljani; Benedik Marija, Janko in Gabrijel v
 Št. Vidu nad Ljubljano; Hafner Marica, Mici
 Šmon, Zabret Elza, Senica Olga, Valjavec
 Mici, Gruđen Francka, gojenke v uršulinskem
 samostanu v Škofji Loki.

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 11.

Uganika.

Prav so odgovorili: Ličan Marija, Prosen Marica, Gržina Vera, Kregar Marica, učenke samostanske šole v Trnovem: Gabrijelčič Cirila in Vida, učenki v Mošnjah; Vajda Branko, učenec v Središču; Benedik Marija, Janko in Gabrijel v Št. Vidu nad Ljubljano.

Vabilo na naročbo.

Lansko leto omenjene težave pri izdajanju listov v sedanjih razmerah svetovne vojne se niso zmanjšale, marveč še povečale. Zlasti so tiskarski stroški zelo narastli. Mnogi si pomagajo s tem, da krajšajo vsebino listov ali pa povišajo naročnino. Odločili smo se za to, da naša mladinska lista „Vrtec“ in „Angelček“ izhajata tudi nastopno leto v isti obliki in po isti ceni kakor doslej. Da bi pa ne bila izguba prevelika, nujno prosimo, naj nam ostanejo dosednji naročniki zvesti in naj priporočajo naša lista še drugim mladinoljubom. Jako bi nam bilo ustrezno, ako pri naročnini še prostovoljno navržejo kak dar za naše društvo „Pripraviški dom“.

Cena „Vrtcu“ in „Angelčku“ je skupno 5 K 20 h; „Angelček“ posebe stane na leto 1 K 20 h. (Ako kdo naroči vsaj 10 izvodov „Angelčka“ skupno, se zniža cena na 1 K.) Naročnina in vsi spisi, namenjeni „Vrtcu“ in „Angelčku“, naj se pošiljajo z naslovom Anton Kržič, c. kr. profesor v pok. v Ljubljani, ali Uredništvo „Vrtčevo“ (Pred škofijo št. 9.)

V Katoliški Bukvarni se dobiva tudi še „Vrtec“ l. 1906—1916 vezan po 4 K in „Angelček“ (razen I., II., IV., VIII., IX. in X.) še vsi tečaji po 1 K vezani.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5*20 K, za pol leta 2*60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.